

Torek, 7. junij 2005

BESEDILO, KI GA
PREDLAGA SVETSPREMEMBE
PARLAMENTA

6. Posameznik lahko organu posreduje zahtevek glede varstva svojih pravic in svoboščin glede obdelave osebnih podatkov.

Zadevna oseba se obvesti o ukrepih, sprejetih na njen zahtevek.

7. Komisija organ obvesti o ukrepih, ki jih je sprejela glede na njegova mnenja in priporočila. V ta namen pripravi poročilo, ki se tudi posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilo se objavi.

8. Organ pripravi letno poročilo o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v tretjem stebru in ga posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji. Poročilo se objavi.

Sprememba 31

Člen 4g (novo)

Člen 4 g

Poročili Europola in Eurojusta

Europol in Eurojust pripravita in predstavita letni poročili za Evropski parlament in Svet.

P6_TA(2005)0218

Varstvo finančnih interesov Skupnosti in boj proti goljufijam

Resolucija Evropskega parlamenta o varstvu finančnih interesov Skupnosti in boju proti goljufijam (2004/2198(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucij o prejšnjih letnih poročilih Komisije in Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF),
- ob upoštevanju letnega poročila Komisije o varstvu finančnih interesov Skupnosti in boju proti goljufijam (KOM(2004)0573), vključno s Prilogama (SEK(2004)1058, SEK(2004)1059),
- ob upoštevanju sporočila Komisije: Varstvo finančnih interesov Skupnosti, boj proti goljufijam, akcijski načrt 2004-2005 (KOM(2004)0544),
- ob upoštevanju poročila o dejavnosti OLAF za proračunsko leto, ki se je končalo junija 2004 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poročila o dejavnosti nadzornega odbora OLAF ⁽²⁾ za obdobje poročanja med junijem 2003 in julijem 2004,

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/olaf/2003-2004/en2.pdf

⁽²⁾ Dokument je bil januarja 2005 poslan sekretariatu odbora po elektronski pošti in je na voljo v francoskem jeziku na spletni strani OLAF.

Torek, 7. junij 2005

- ob upoštevanju letnega poročila Evropskega računskega sodišča za proračunsko leto 2003 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju člena 276(3) in člena 280(5) Pogodbe ES,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor ter mnenj Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in Odbora za regionalni razvoj (A6-0151/2005),

Obseg sporočenih nepravilnosti in goljufij

1. ugotavlja, da so države članice v letu 2003 za področja virov lastnih sredstev, izdatkov za kmetijstvo in strukturnopolitičnih ukrepov sporočile nepravilnosti in goljufije v skupni višini okoli 922 milijonov EUR; številke, ki so jih države članice sporočile Bruslju, je mogoče razčleniti, kot sledi:

- viri lastnih sredstev: 269,9 milijonov EUR (v letu 2002: 341,9 milijonov EUR),
- jamstvo EKUJS: 169,7 milijonov EUR (v letu 2002: 198,1 milijonov EUR),
- strukturnopolitični ukrepi: 482,2 milijonov EUR (v letu 2002: 614,1 milijonov EUR);

2. ugotavlja, da je sporočeni obseg celotne škode v letu 2002 v celoti znašal 1,15 milijarde EUR in je bil tako višji kot leta 2003; opozarja na to, da se takšnih nihanj v obsegih škode iz enega leta v drugega ne sme precejevati v njihovem pomenu in da lahko na njih vplivajo številni dejavniki;

3. vendar poudarja, da obseg škode, gledano v daljšem obdobju, v poročilu EKUJS upada, medtem ko je na področju strukturnih skladov opazen znaten porast; tako je npr. celoten obseg škode leta 2000 na področju EKUJS znašal še 474,6 milijonov EUR, medtem ko je na področju strukturnih skladov istega leta znašal 114,3 milijonov EUR; medtem se je relativni pomen obeh področij v statistiki goljufij skoraj obrnil;

4. poziva države članice, da sprejmejo ustrezne ukrepe za izboljšanje sistemov nadzora in upravljanja strukturnih skladov ter zagotovijo občutno zmanjšanje nevarnosti goljufij ter polno uporabo določb Uredbe (ES) št. 1681/94 ⁽²⁾, posebno v zvezi s postopkom za pravočasno, razumljivo in izčrpno obveščanje;

5. ugotavlja, da je OLAF v obdobju poročanja zabeležil 637 novih primerov, finančni učinek vseh primerov, ki so bili 30. junija 2004 še predmet tekočih preiskav, pa je bil ocenjen na 1,37 milijarde EUR;

6. poleg tega ugotavlja, da je višina škode vseh primerov, za katere je OLAF konec obdobja poročanja (julij 2003-junij 2004) uvedel nadaljnje ukrepe, znašala 1,76 milijarde EUR ⁽³⁾;

7. ugotavlja, da je ob koncu obdobja poročanja OLAF v novih državah članicah in državah pristopnicah potekalo 55 preiskav; te preiskave potekajo predvsem na področjih zunanje pomoči, cigaret in kmetijstva; v zvezi s tem poudarja koristnost Koordinacijske službe za boj proti goljufijam;

8. obžaluje, da poročila, ki sta jih predložila Komisija in OLAF niso bila dovolj primerljiva in pozdravlja namen, da se poenoti obdobja poročanja;

⁽¹⁾ UL C 293, 30.11.2004, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1681/94 z dne 11. julija 1994 o nepravilnostih in izterjavi nepravilno plačanih zneskov v okviru financiranja strukturnih politik ter organizaciji ustreznega informacijskega sistema na tem področju (UL L 178, 12.7.1994, str. 43).

⁽³⁾ Finančna izguba vseh primerov, ki sta jih raziskala OLAF in njegova predhodna organizacija, je ocenjena na 5,34 milijard EUR (glej SEK(2004)1370, Priloga II).

Torek, 7. junij 2005

Izterjava sredstev, ki so bila preveč ali neupravičeno izplačana

9. opozarja na to, da je treba na področjih virov lastnih sredstev, izdatkov za kmetijstvo in strukturno-političnih ukrepov v celoti izterjati 3 milijarde EUR iz leta 2003 in prejšnjih let ⁽¹⁾;
10. poziva k poenostavitvi opredelitev vrst goljufij in metod odkrivanja; zato poziva Komisijo in OLAF da se dogovorita o delitvi dela na področju kmetijstva, vsled česar bo OLAF v prihodnosti odgovoren za preiskave med tem ko bo GD AGRI odgovoren za izterjave;
11. prav tako opozarja na posebno poročilo Evropskega računskega sodišča št. 3/2004 o izterjavi nezakonitih plačil v okviru skupne kmetijske politike ⁽²⁾: iz poročila izhaja, da je bilo med letom 1971 in septembrom 2004 za ta sektor sporočenih nepravilnosti v višini 3,1 milijard EUR; 626 milijonov EUR (20,2 %) je bilo izterjanih od prejemnikov sredstev, 156 milijonov EUR (5 %) je moral plačati EKUJS, 144 milijonov EUR (4,6 %) pa države članice; tako je treba izterjati še 2,2 milijarde EUR (70 %);
12. poudarja osnovno odgovornost držav članic za hitro in učinkovito izterjavo izgubljenih proračunskih sredstev; obžaluje, da države članice te odgovornosti niso dovolj upoštevale in da so zlasti svoje obveznosti do Komisije izpolnjevale precej pomanjkljivo;
13. pozdravlja delo delovne skupine „Izterjava“ za obdelavo terjatve na področju kmetijstva, ki je morala do marca 2005 obdelati okoli 4000 primerov; v zvezi s tem je hvaležen za posebno poročilo Evropskega računskega sodišča št. 3/2004 o izterjavi nezakonitih plačil v okviru skupne kmetijske politike;
14. pozdravlja napredek, ki ga je medtem dosegla delovna skupina „Izterjava“; tako je bilo ugotovljeno, da je od 2,18 milijarde EUR s tekočimi sodnimi postopki blokiranih 812 milijonov EUR, 247 milijonov EUR pa države članice obravnavajo kot neizterljive (npr. zaradi stečaja); ti zneski pomenijo, da je treba v tem trenutku izterjati 1,12 milijarde EUR;
15. pozdravlja dejstvo, da je mogoče z natančnim pregledom posameznih primerov znesek, ki ga je treba izterjati, zmanjšati z 1,12 milijarde EUR na 765 milijonov EUR (npr. preprečitev podvajanj poročil);
16. ugotavlja, da je treba v skladu z analizo delovne skupine od omenjenih 765 milijonov EUR 115 milijonov EUR izterjati od EKUJS, v primerjavi s 650 milijonov EUR od držav članic; države članice so bile o tem že pisno obveščene;
17. kritizira dejstvo, da imajo ravno države, katerih sporočene nepravilnosti predstavljajo največjo izgubo za proračun (2003: Španija 112 367 457 EUR, Italija 16 896 556 EUR in Francija 12 221 826 EUR), tudi najnižjo stopnjo izterjave (2003: Španija 4,9 %, Italija 13,9 % in Francija 15,6 %); pri izvoznih nadomestilih je Španija odgovorna za skoraj 50 % celotne izgube (2003: 8 694 350 EUR od celotnih 17 514 557 EUR), izterjala pa je le 9,3 %;
18. upa, da bo delovna skupina, ki je bila osnovana leta 2003 in naj bi preučila primere, ki izhajajo iz časa pred letom 1999, prispevala k zmanjšanju zaostankov;
19. ponovno opozarja na sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti ⁽³⁾, ki je že v svoji sodbi z dne 11. oktobra 1990 (primer C-34/89, Italijanska republika proti Komisiji) ⁽⁴⁾ opomnilo države članice, naj upoštevajo splošno dolžnost skrbnega ravnanja;

⁽¹⁾ Iz OLAF sistema upravljanja s primeri je razvidno, da je bilo v letih 1999 in 2004 izterjanih 100 milijonov EUR. To ustreza 1,87 % finančne izgube za isto obdobje, ki je ocenjena na 5,34 milijard EUR.

⁽²⁾ UL C 269, 4.11.2004, str. 1.

⁽³⁾ Glej odstavke 22 njegove resolucije z dne 30. marca 2004 o varstvu finančnih interesov Skupnosti in letno poročilo o boju proti goljufijam 2002 (UL C 103 E, 29.4.2004, str. 435).

⁽⁴⁾ ECR 1990, I-3603.

Torek, 7. junij 2005

20. meni, da neizterjava nepravilnih plačil v roku štirih let (z upravnimi ukrepi) oz. v roku osmih let (po sodni poti) predstavlja hudo kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja; zadevna država bi v tem primeru morala sama poplačati dolg; na ta način bi se države vzpodbudilo, da pravočasno sprejmejo odgovornost in proaktivno odpravijo napake; takšno ravnanje bi olajšalo tudi delo Komisije, ki je odgovorna Parlamentu; zato pozdravlja predloge Komisije v tej smeri ⁽¹⁾;
21. prav tako pozdravlja namen Komisije, da še izboljša sistem „črne liste“; poziva Komisijo, da preuči vse možnosti za razvoj tega instrumenta v učinkovito sredstvo za boj proti goljufijam in ga, kadar je to primerno, razširi tudi na področje kmetijstva; Nemčija, Francija, Avstrija, Nizozemska, Španija in Združeno kraljestvo že uporabljajo to možnost;
22. ponovno poudarja svoj poziv Komisiji, naj pripravi poročilo o pomanjkljivostih sistema „črne liste“ (Uredba Sveta (ES) št. 1469/95 z dne 22. junija 1995 o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v zvezi z nekaterimi upravičenci projektov, financiranih iz jamstvenega oddelka EKUS ⁽²⁾);
23. poziva k razpravi na podlagi tega poročila o občutnih spremembah tega sistema ali pa o njegovi nadomestitvi z bolj učinkovitim instrumentom;
24. je zaskrbljen nad tem, da vrsta držav članic, zlasti Nemčija, Francija in Španija, ne izpolnjuje svoje dolžnosti poročanja v predpisanih rokih; 90 % primerov je sporočenih Komisiji šele v dveh letih, kar zmanjšuje možnost izterjave napačno plačanih zneskov;
25. opozarja na to, da je iz zadnjega poročila o dejavnosti OLAF razvidno, da so preiskovalci ocenili celotno izgubo vseh primerov, ki jih je OLAF obdelal v preteklih petih letih, na 5,34 milijard EUR; ugotavlja, da bi bil do sedaj že lahko izterjan znesek v višini okoli 100 milijonov EUR; ta znesek predstavlja le 1,87 % ocenjenega zneska izgube; pričakuje, da bo OLAF pripravil analizo vzrokov za tako nizko kvoto izterjave pri primerih, ki jih je obdelal;

Goljufije v zvezi z maslom s primesmi

26. opozarja na to, da znaša finančna izguba Skupnosti, ki je nastala zaradi tako imenovanega primera Italburro (maslo s primesmi), ki je bil odkrit 1999, več kot 100 milijonov EUR in je zaskrbljen zaradi dejstva, da je bilo od zadevnih držav članic (Belgije, Nemčije in Francije), do sedaj ponovno izterjanih manj kot 10 % izgube, ki je ocenjena na 100 milijonov EUR; to lahko predstavlja hudo kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja držav članic;
27. kritizira, da še ni jasno kakšna tveganja za zdravje predstavlja dodajanje primesi maslu; prav tako opozarja na to, da so bili dodatki odkriti po naključju, v zvezi s preiskovanjem mafijskih umorov, in da očitno ne obstajajo nobeni rutinski nadzori za preprečevanje takšnih manipulacij; od Komisije pričakuje predloge, kako učinkovito omejiti zdravstvena tveganja zaradi dodajanja nedovoljenih primesi živilom;
28. poziva Komisijo, da najpozneje do 31. oktobra 2005 predloži poročilo o pregleda stanja kazenskih postopkov ni postopkov izterjav ter možnih tveganj za zdravje zaradi dodatkov maslu, poročilo, ki naj vsebuje tudi predloge za učinkovite načine preprečevanja tveganj za zdravje zaradi primesi v živilih; opozarja na to, da so se države članice leta 2000, ko se je razvedelo za afero, zavrnile razkriti ta spoznanja Komisiji;
29. z začudenjem ugotavlja, da so državni organi Zvezne republike Nemčije predložili zadevnemu podjetju zahtevek za povrnitev sredstev v višini 141 737 EUR, ki so bila medtem odvzeta podjetju, ter da belgijsko in francosko državno tožilstvo nista niti enkrat v petih letih sprožila kazenskega postopka;

⁽¹⁾ KOM(2004)0489.

⁽²⁾ UL L 145, 29.6.1995, str. 1

Torek, 7. junij 2005

Boj proti tihotapljenju cigaret

30. opozarja na to, da je leta 2003 po ocenah držav članic priteklo v blagajno zaradi tihotapljenja cigaret 200 milijonov EUR manj lastnih sredstev in da je celotna izguba morda še višja;

31. v zvezi s tem toplo pozdravlja sporazum o boju proti tihotapljenju cigaret med Komisijo (skupaj z Belgijo, Nemčijo, Grčijo, Španijo, Francijo, Italijo, Luksemburgom, Nizozemsko, Portugalsko in Finsko) in Philip Morris International (PMI); v zvezi s tem čestita Komisiji za uspešno sodelovanje z OLAF in pozdravlja odločilno operativno podporo, ki jo je zagotovila delovna skupina OLAF v boju proti tihotapljenju cigaret; sporazum predvideva ukrepe za dolgoročno preprečevanje tihotapljenja cigaret ter za odpravo sporov med Skupnostjo in podjetjem; prav tako bo podjetje PMI v obdobju 12 let plačalo Skupnosti in državam članicam skoraj 1,25 milijarde USD; poziva države članice in Komisijo, da ta plačila namenijo financiranju ukrepov za preprečevanje tihotapljenja cigaret, vključno s ponarejanjem; poziva Komisijo naj oblikuje predloge kako uporabiti bistven delež teh prihodkov, ter v kolikor je to potrebno, predstavi predhodni predlog sprememb proračuna in osnuje predlog za pravno podlago;

32. pozdravlja dejstvo, da so se sporazumu pridružile tudi Avstrija, Irska in Malta; poziva vse druge države članice, da se pridružijo temu sporazumu; poziva Komisijo, da si prizadeva skleniti podobne sporazume tudi z drugimi proizvajalci cigaret; države članice se morajo izogibati sklenitvi lastnih sporazumov s proizvajalci, ker ima Komisija boljše pogajalsko izhodišče;

33. opozarja, da naraščajoče dajatve na cigarete vodijo do spremembe potrošniškega obnašanja (npr. kupovanje cenejših izdelkov), po drugi strani pa visoke davčne stopnje na tobak predstavljajo dodatno vzpodbudo za kriminalna dejanja (npr. tihotapljenje ali ponarejanje cigaret);

34. ugotavlja, da nezakonita trgovina na drobno (predvsem na področju ponarejanja cigaret) narašča, boj proti njej pa je težaven;

35. opozarja na to, da lahko tihotapske poti, ki jih uporabljajo tihotapci cigaret, prav tako uporabljajo tihotapci drog in drugih proizvodov ali substanc;

36. opozarja, da se zdi zaradi razlike v ceni cigaret med starimi in novimi državami članicami tihotapljenje zelo privlačno, predvsem zato, ker se osebe in vozila kljub prehodnim dogovorom v obliki količinskih omejitev pri uvozu tobačnih izdelkov v zasebnem potniškem prometu iz novih v stare države članice, pregleduje le po naključju;

37. zato meni, da je nujno izboljšati uradni postopek pomoči in izmenjavo podatkov med pristojnimi organi držav članic, pa tudi po celem svetu; prav tako je treba urediti pomanjkanje osebja v službi za carinsko preiskovanje, carinske službe pa je treba opremiti z več mobilnimi enotami, ki bi jih lahko države članice financirale iz sredstev sporazuma s PMI;

38. z obžalovanjem ugotavlja, da organi držav članic OLAF niso posredovali svojih ugotovitev v zvezi s ponarejenimi cigaretami in tihotapskimi dejavnostmi prek tihotapskih mrež (npr. v Južni Aziji); poziva države članice, da na podlagi člena 280 Pogodbe preverijo, kako bi lahko takšne ugotovitve postale dostopne OLAF; naproša Računsko sodišče, da čim prej sestavi mnenje o predlogu za izboljšanje upravnega sodelovanja med OLAF in državami članicami; poziva, da ob tem tudi preveri, ali bi pri opazovanju tihotapskih mrež pomagalo, če bi bile vzpostavljene lastne antene OLAF;

Torek, 7. junij 2005

39. opozarja na to, da so dosedanje izkušnje s skupnimi carinskimi akcijami ponazorile prednosti boljšega sodelovanja med službami držav članic; priporoča, da se da temu sodelovanju v obliki stalnih delovnih skupin trajen značaj ter da se Europol še bolj vključi v boj proti tej obliki mednarodnega organiziranega kriminala;

40. poleg tega poziva Komisijo, da pristojnosti Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah razširi tudi na področje carinskega preiskovanja;

Sodelovanje s Švico

41. pozdravlja sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o boju proti goljufijam ⁽¹⁾; čestita vsem tistim, vključno z OLAF, ki so sodelovali pri oblikovanju sporazuma; določbe sporazuma urejajo številne vidike, ki so vsebovani v drugem Protokolu k Sporazumu o varstvu finančnih interesov Skupnosti, zlasti določbe o upravni pomoči, preiskavah, zasegih in izterjavi; izraža svoje nerazumevanje, da tega Protokola, ki je iz leta 1997, tri stare države članice – Italija, Luksemburg in Avstrija – še vedno niso ratificirale;

42. poziva Latvijo, Češko republiko, Ciper, Madžarsko, Malto, Poljsko in Slovenijo, da kmalu ratificirajo zgoraj omenjeni Protokol, tako kot so to storile Estonija (3. februarja 2005), Litva (28. maja 2004) in Slovaška (30. septembra 2004);

43. v zvezi s tem poziva k hitremu sprejetju predloga Komisije uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o medsebojni upravni pomoči za varstvo finančnih interesov Skupnosti proti goljufijam in drugim nezakonitim dejavnostim ⁽²⁾;

Prenos nalog evropskih javnih služb na zasebna podjetja

44. opozarja, da je bil zaradi različnih afer, pri katerih so zasebni izvajalci naročil Komisije, v nekaterih primerih z vednostjo in odobritvijo pristojnih uradnikov, uporabljali denar v drug namen in manipulirali s postopkom dodelitve sredstev (afera ECHO, afera MED), že konec leta 1998 v ureditev proračuna vključen naslednji predpis: „Komisija in drugi organi na zunanja telesa ali organizacije, ne glede na obliko in razlog, ne smejo prenašati nalog za izvajanje proračuna, ki so v zvezi z nalogami evropskih javnih služb, zlasti pooblastil v zvezi s predajo javnih naročil“ ⁽³⁾;

45. meni, da je nesprejemljivo, da je Komisija novembra 1999 kljub vsemu sprejela pravila za pogodbe v zvezi s storitvami, blagom in gradnjo v okviru sodelovanja v korist tretjih držav, ki so dovolila sodelovanje tako imenovanih agencij za javna naročila, ki so nato organizirale javne razpise, podpisovale pogodbe in izvrševale plačila končnim upravičencem;

46. pričakuje, da bo Komisija do 1. septembra 2005 predložila seznam vseh pogodb, ki so bile sklenjene od leta 2005 s takšnimi agencijami za javna naročila; ta seznam bi moral vključevati tudi podatke o trajanju pogodb, postopku, ki je pripeljal do podpisa, in višini zadevnih plačil;

Prednostne naloge in perspektive dela OLAF

47. opozarja, da tudi za OLAF velja načelo subsidiarnosti, torej zahteva po osredotočenju na področja, na katerih službe držav članic nimajo pristojnosti ali na lastno pobudo ne izvajajo zadostnih prizadevanj;

⁽¹⁾ KOM(2004)0559.

⁽²⁾ KOM(2004)0509.

⁽³⁾ UL L 320, 28.11.1998, str. 1; glej tudi UL L 248, 16.9.2002, str. 1, člen 54(1) in člen 57(1).

Torek, 7. junij 2005

48. zato – brez poseganja v posredovanje OLAF na podlagi načela subsidiarnosti na ostala operativna področja – ponovno poudarja prednost, ki ji je treba nameniti preiskavam znotraj institucij in v zvezi z izdatki, s katerimi Komisija neposredno upravlja;

49. opozarja, da Pogodba o Ustavi za Evropo v členu III-274 predvideva, da lahko Eurojust v boju proti kaznivim dejanjem kot pomanjkljivost finančnih interesov Unije vzpostavi evropsko državno tožilstvo;

50. poudarja, da se morajo ti načrti upoštevati pri razpravi o nadaljnjem razvoju OLAF; do 31. decembra 2005 pričakuje od Komisije in Sveta konkretne predloge o prihodnji vlogi OLAF v razmerju do evropskega državnega tožilstva in Eurojust;

Preiskave OLAF in varstvo temeljnih svoboščin

51. opozarja na uvodno izjavo 10 Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽¹⁾ (v nadaljevanju „uredba OLAF“), v skladu s katero se mora pri preiskavah OLAF zagotoviti spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin v celotnem obsegu;

52. poziva Komisijo in OLAF, da v celoti upoštevata svobodo tiska, ki jo zagotavljata zakonodaja držav članic in člen 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah, vključno z ustrežno sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice na področju zaščite novinarskih virov;

53. skrbno upošteva oceno nadzornega odbora, da sedanja postopkovna pravila OLAF za preiskave („priročnik OLAF“), ki jih je vzpostavil OLAF sam, verjetno ne zadoščajo zagotovitvi pravic oseb, ki jih zadevajo preiskave OLAF, zato obstaja visoko tveganje, da so rezultati preiskav v takšnih okoliščinah pred sodiščem ogroženi; zato Komisijo poziva, da glede na bližajočo se reformo OLAF predloži ustrezne zakonodajne predloge, ki bi pregnali takšne pomisleke ter zagotovili pravno varnost in pravno varstvo;

OLAF in varuh človekovih pravic

54. poudarja pomembnost dela Sodišča pri uveljavljanju spoštovanja in razlagi pravnih predpisov Skupnosti in na podlagi svojih sodnih nalog iz člena 255 Pogodbe, prav tako pa tudi delo varuha človekovih pravic, ko gre za prepoznavanje in odpravo primerov nepravilnosti pri delu institucij in organov Skupnosti;

55. upošteva stališče generalnega direktorja OLAF z dne 8. marca 2005, po katerem OLAF v postopku 2485/2400/GG ni sposoben slediti osnutku priporočila varuha človekovih pravic in ga upoštevati ter da je pri svoji obrambi pred varuhom človekovih pravic v zvezi s svojimi preiskavami glede pritožbe 1840/2002/GG navedel nepravilne in zavajajoče podatke;

56. pričakuje, da bo Komisija storila vse potrebne korake v smislu posebnega poročila varuha človekovih pravic z dne 12. maja 2005 in še nepodanega mnenja Parlamenta o tem poročilu, tako da bo zaslišala odgovorne osebe in ponovno vzpostavila verodostojnost OLAF;

Postopek za imenovanje generalnega direktorja OLAF

57. pozdravlja odločitev Komisije, da se mesto generalnega direktorja OLAF zapolni na podlagi javnega razpisa v Uradnem listu, da bi se lahko izvedel resničen in verodostojen izbirni postopek, ter da bi se generalnemu direktorju dodelila trden mandat in zadostna verodostojnost;

(¹) UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

Torek, 7. junij 2005

58. upošteva odločitve Komisije, sprejete na 1691. seji dne 22. februarja 2005, da dosedanji generalni direktor opravlja tekoče posle do odločitve o novem imenovanju;
59. meni, da bi bilo bolje, če bi Komisija po dogovoru s Parlamentom in Svetom imenovala vmesnega direktorja, ki ne bi bil omejen v svoji svobodi ravnanja; meni, da je treba določbe za imenovanje začasnega direktorja vključiti v uredbo OLAF;
60. opozarja, da je že v odstavku 55 svoje resolucije z dne 4. decembra 2003 o poročilu Komisije o oceni dejavnosti Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽¹⁾ zahteval pravočasen javni razpis mesta generalnega direktorja OLAF ter da je treba zamudo, ki je nastala, pripisati samo in izključno Komisiji, ki je veliko predolgo ostala nedejavna, preden je sprožila predpisan postopek;
61. meni, da je zdaj posebej pomembno, da ne nastopijo nove nepotrebne zamude in da se čim prej sprejme odločitev o novem imenovanju;
62. poudarja, da lahko Komisija v skladu s členom 12 uredbe OLAF oblikuje seznam kandidatov z zahtevanimi kvalifikacijami šele po pozitivnem mnenju nadzornega odbora OLAF, torej da mora imeti nadzorni odbor možnost, da preveri in oceni vse prijave, preden Komisija na tej podlagi sestavi seznam primernih kandidatov;
63. poudarja, da Komisija imenuje generalnega direktorja OLAF v dogovoru s Parlamentom in Svetom, torej, da se mora izvesti zaslihanje; opozarja, da je bil ta dogovor sprejet, ker daljnosežnih pooblastil generalnega direktorja OLAF (uvedba in zaključek preiskav, posredovanje podatkov nacionalnim sodnim organom) nimajo le člani in uslužbenci Komisije, ampak tudi Parlament, Svet in druge institucije in organi Skupnosti;
64. pričakuje, da udeležene institucije enako upoštevajo nevtralnost, preglednost in pravičnost pri odločanju o imenovanju novega generalnega direktorja OLAF zaradi izoginitve dogodkom, do kakršnih je prišlo pri prvem imenovanju ⁽²⁾;

Poročilo in mnenja Računskega sodišča

65. pričakuje, da bo dolgo pričakovano posebno poročilo Računskega sodišča pravočasno na razpolago, da bi se njegovi rezultati upoštevali pri zaslišanju kandidatov za mesto generalnega direktorja;
66. poziva Računsko sodišče, da v svojih mnenjih o zakonodajnih predlogih, ki so bili predloženi v skladu s členom 280 Pogodbe ES, posebno pozornost nameni naslednjim vprašanjem:
- Kako je mogoče okrepiti neodvisno preiskovalno funkcijo OLAF?
 - Ali je mogoče združiti preiskovalna pooblastila OLAF v enem samem pravnem besedilu?

Spremljanje pripomb in zahtev iz preteklih let

67. poziva OLAF, da nadaljuje z dialogom, ki je bil začel novembra 2004, o tem, do katerih podatkov lahko ima dostop Parlament, da bi našel pot do izpolnitve svojih nadzornih pooblastil in hkrati zagotovil zaupnost preiskav OLAF;

⁽¹⁾ UL C 89 E, 14.4.2004, str. 153.

⁽²⁾ Poudarja, da je treba storiti vse potrebno v izogib ponovitvi stanja, do katerega je prišlo leta 1999, ko so bili izraženi dvomi o pravičnosti postopka in je kandidat umaknil svojo prijavo po tem, ko je generalni sekretar Komisije pohvalil nekatere druge kandidate še pred končanjem postopka imenovanja.

Torek, 7. junij 2005

68. ugotavlja, da je delovna skupina Eurostat v obdobju poročanja OLAF obravnavala 14 primerov: štiri zunanje preiskave in deset notranjih preiskav, od tega jih junija 2004 devet še ni bilo zaključenih; pet rezultatov preiskav je bilo predanih luksemburškimi ali francoskimi organom za kazenski pregon; pričakuje poročilo o napredku od Komisije in OLAF najkasneje do 1. oktobra 2005;
69. ugotavlja, da so v skladu s sklepom sodišča na predstavnih Komisije na Dunaju obstajala zaposlitvena razmerja, pri katerih so se obšli veljavni delovnopравни in socialno-pravni predpisi; sprašuje, kateri rezultat je dosegla preiskava OLAF in katere ukrepe je sprejela Komisija; poleg tega sprašuje, kateri stroški Komisije so nastali že s tem, da je ta izgubila postopke na delovnem sodišču in je morala dodatno plačati prispevke za socialno varnost; prav tako sprašuje, kateri nadaljnji stroški bi še lahko nastali;
70. pozdravlja razvoj, ki ga je opaziti v nekaterih državah članicah, kot npr. uvedbo novih predpisov, ki nalagajo kazni v primeru nepravilnosti;
71. ugotavlja, da je bila verjetna zloraba denarnih sredstev iz programa Leonardo da Vinci preiskana ⁽¹⁾ ter da so bili ustrezni dokumenti predani romunskim organom za kazenski pregon;
72. ugotavlja, da je pri izvozu žive govede v Libanon ⁽²⁾ v preteklosti prihajalo do zlorabe pri povračilih izvoza ter da so Nemčija, Francija in Avstrija sprejele sklepe za izterjatev;
73. obžaluje, da je Komisija doslej zamudila vzpostavitev pregleda, iz katerega bi bilo razvidno, katera mednarodna svetovalna podjetja so delala za Komisijo na področjih neposrednih in posrednih izdatkov ⁽³⁾; od Komisije pričakuje, da bo do 1. julija 2005 prejel pregled;
74. opozarja Komisijo, da je pozvana, da Parlamentu predloži sporočilo, v katerem preuči, kako bi bilo mogoče dati različnim pravnim instrumentom, ki se uporabijo pri preiskavah OLAF, skupni pravni okvir ⁽⁴⁾;
75. z zaskrbljenostjo spremlja tiskovna poročila, po katerih je OLAF ugotovil, da naj bi zaradi nepravilnega upravljanja znotraj Komisije pri prenovi stavbe Berlaymont nastala izguba v višini do 180 milijonov EUR; poziva OLAF da pojasni točno stanje; od Komisije do 1. septembra 2005 pričakuje podatke o tem, kateri koraki so bili storjeni s strani Komisije na podlagi zadevnega poročila OLAF;
76. je razočaran nad negativnim odzivom Komisije na odstavek 123 resolucije o razrešnici Komisije z dne 21. aprila 2004 ⁽⁵⁾, ki se glasi: „... da Komisija dopušča, da je blago nepopolno ali nepravilno prijavljeno in ni dano v tranzitni postopek, kar onemogoča izplačilo varščine in je treba dokumente poslati nazaj v državo, iz katere je blago prišlo v EU in da to hromi kampanjo boja proti goljufijam; ...“; ponovno poziva Komisijo, da nemudoma preneha z izvajanjem te prakse in predlaga ustrezne spremembe Carinskega zakonika;
77. meni, da je naloga Odbora za proračunski nadzor spremljati izdatke EU in, da bi moral ugotavljati, ali se plačila izvajajo v skladu s finančnimi uredbami, ter zastavljati politične cilje; zato Predsedstvu priporoča, da odboru dovoli, da napoti manjše delegacije na misije za raziskavo dejstev tudi v ustrezno utemeljenih primerih, ko bo morala delegacija potovati izven ozemlja Unije;

*
* *

78. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Sodišču, Računskemu sodišču, nadzornemu organu OLAF in OLAF.

⁽¹⁾ Glej odstavka 13 in 14 njegove zgoraj omenjene resolucije z dne 30. marca 2004.

⁽²⁾ Glej odstavek 23 in sledeče njegove zgoraj omenjene resolucije z dne 30. marca 2004.

⁽³⁾ Glej odstavek 52 njegove zgoraj omenjene resolucije z dne 30. marca 2004.

⁽⁴⁾ Glej odstavek 41 njegove zgoraj omenjene resolucije z dne 30. marca 2004.

⁽⁵⁾ UL L 330, 4.11.2004, str. 82.